

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 4-A DUPĂ RUSALII
(*Vindecarea sutașului*)

(†) NAȘTEREA SF. PROROC
IOAN BOTEZĂTORUL

† ADUCEREA MOAȘTELOR
SF. MARE MC. IOAN CEL
NOU DE LA SUCEAVA

† SF. IER. NICETA
DE REMESIANA

SĂ NE RUGĂM UNII PENTRU ALȚII

Mântuitorul Iisus Hristos a vindecat în Capernaum pe servitorul unui centurion roman. Acest eveniment este plin de înțelesuri duhovnicești, având un profund caracter caritativ și misionar. Vindecarea unui bolnav de alt neam are un caracter misionar prin aceea că prevestește faptul că Evanghelia Mântuitorului Iisus Hristos va fi propovăduită în întreaga lume la toate popoarele, căci Dumnezeu iubește pe toți oamenii.

Mântuitorul pune în evidență credința sutașului când spune: „Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în împărăția cerurilor.” (Matei 8, 11) Această profecție s-a împlinit. Sutașul din Evanghelia de astăzi preînchipuie popoarele care vor veni la Hristos, vor crede în El și se vor mântui.

Iubirea față de cel bolnav întărește credința că Iisus îi poate vindeca servitorul. În fața Mântuitorului Iisus Hristos, sutașul exprimă suferința servitorului care nu putea veni - datorită bolii - să se roage singur. Sutașul este un om bun la suflet, plin de compasiune. Valoarea persoanei umane este mai presus de orice rang și stare a vieții. El n-a venit să se roage pentru sine, ci pentru semenul său. La bunătatea sutașului răspunde Hristos cu bunătate. Mântuitorul se grăbește să-i împlinească rugămintea pornind către casa sa, dar sutașul își arată din nou frumusețea sufletească: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea” a gândit sutașul la

Pe când intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L, și zicând:
Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus:
Venind, îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, l-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea. Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus s-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: la nimeni, în Israel, n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în împărăția cerurilor. Iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănoșit sluga lui în ceasul acela. (Matei 8, 5-13)

sine și la Mântuitorul. La sine, pentru că se socotea nevrednic, la Mântuitorul pentru a nu-L pune într-o situație dificilă față de neamul evreiesc. Acest sutaș are și o altă virtute: smerenia.

Ce mai putem învăța din această Evanghelie?

Învățăm să ne rugăm pentru alții, așa cum S-a rugat Mântuitorul, așa cum s-au rugat marii sfinți ai Bisericii, cei din Noul Testament și cum mulți din Vechiul Tes-

tament se rugau pentru cei aflați în suferință și încercări. Rugăciunea pentru alții este vindecătoare și mântuitoare. Biserica ne cheamă mereu să ne rugăm unii pentru alții. Nu putem trece cu vederea această mare virtute a poporului nostru, care, de peste 2000 de ani, prin pomelnice se roagă necontenit pentru alții. Așadar și noi să ne rugăm pentru semenii noștri. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

NAȘTEREA SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Creștinii ortodocși sărbătoresc azi, pe 24 iunie, Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul.

Este una dintre cele mai vechi și mai pline de bucurie sărbători din cultul Bisericii.

Îl serbăm azi pe Înaintemergătorul Domnului, cel care s-a învrednicit să pregătească venirea Mântuitorului în lume, mărturisindu-L drept răscumpărător al păcatelor întregii lumi.

Prin mâna lui a primit Iisus botezul în apele Iordanului, moment în care Sfânta Treime S-a arătat în plinătatea Ei. Ducând o viață curată, dedicată în întregime lui Dumnezeu, Sfântul Ioan Botezătorul a întruchipat sfințenia dobândită încă din timpul vieții, Biserica numindu-l „înger pământesc și ceresc”.

Sfântul Evanghelist Luca prezintă în amănunt nașterea Sfântului Ioan în primul capitol al Evangheliei sale. Preotul Zaharia și soția sa, Elisabeta, erau oameni drepecți înaintea lui Dumnezeu, dar nu au putut să aibă copii până la bătrânețe. Se știe că la poporul evreu acest lucru era considerat un mare blestem ce se abătea asupra familiei, din partea lui Dumnezeu.

În vremea împăratului Irod, în timpul săptămânii când era de rând la templu, preotul Zaharia a intrat să tămâieze, iar îngerul Domnului i s-a arătat de-a dreapta altarului tămâierii, anunțându-l că rugăciunile le-au fost ascultate, iar Dumnezeu le va dăruia un prunc, căruia trebuie să-i pună numele Ioan. Cu uimire, Zaharia îndrăznește să-i spună îngerului: „După ce voi cunoaște aceasta? Căci eu sunt bătrân și femeia mea înaintată în zilele ei.” (Luca 1, 18) Iar îngerul, văzând că nu este crezut, îi spune lui Zaharia: „am fost trimis să grăiesc către tine și să-ți binevestesc acestea. Și iată vei fi mut și nu vei putea să vorbești până în ziua când vor fi acestea, pentru că n-ai crezut în cuvintele mele, care se vor împlini la timpul lor.” (Luca 1, 19-20)

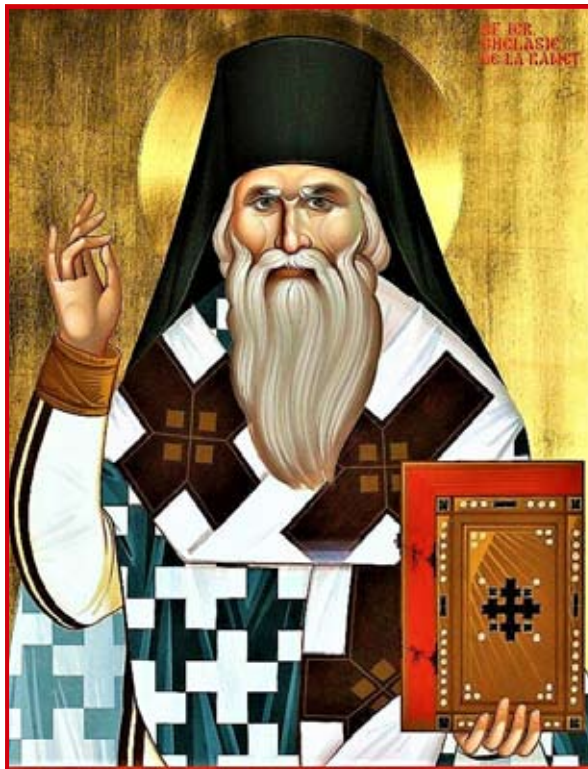
Elisabeta era verișoara Maicii Domnului. Și ei i s-a vestit în chip minunat că avea să nască un copil și a primit vestea cu bucurie, însă a ascuns-o vreme de cinci luni (Luca 1, 24). După Bunavestire, Fecioara Maria, purtându-L în pântece pe Mântuitorul Iisus Hristos, a vizitat-o pe Elisabeta. La întâlnirea dintre cele două femei, Ioan a săltat de bucurie în pântecele maicii lui, iar Elisabeta s-a umplut și ea de Duhul Sfânt și a binecuvântat-o pe Maica Domnului și pe Prunc.

După ce a născut Elisabeta, în a opta zi, când pruncul trebuia tăiat împrejur, s-au strâns vecinii și rudele și voiau să-l numească pe acesta Zaharia, ca pe tată. Dar Elisabeta a spus că se va chema

Ioan. Și cum toți cei prezenți obișteau că nimeni din rudenia lor nu purta numele de Ioan, s-au adresat lui Zaharia, cerându-i părerea. Acesta, luând o tăbliță, a scris pe ea „Ioan este numele lui” (Luca 1, 63), iar în clipa următoare a putut din nou să vorbească. De nașterea lui, așa cum a vestit îngerul, aveau să se bucure mulți, „căci va fi mare înaintea Domnului; nu va bea vin, nici altă băutură amețitoare și încă din pântecele mamei sale se va umple de Duhul Sfânt. Și pe mulți din fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.” (Luca 1, 15-16) ❖

Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmpeț

Existența Sfinților români are puterea de a ne bucura și de a ne apropia și mai mult de Biserică. Importanța lor este transmisă prin viețile Sfinților, de unde extragem o mulțime de învățături care ne ghidează în viață. Unul din rolurile Sfinților români este acela de a construi și de a întări credința creștin-ortodoxă și identitatea românească.

Un Sfânt român deosebit, pomenit în ziua de 30 iunie, este Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmpeț, ale cărui moaște se află la Mănăstirea Râmpeț din județul Alba. Sfântul a trăit în secolul al XIV-lea

și a dus o viață aspră, smerită. Se știe despre Cuviosul Ghelasie că avea doisprezece ucenici cu care împreună se ruga și postea, săvârșind sfintele slujbe cu mare osârdie și frică de Dumnezeu. În toată săptămâna, Cuviosul Ghelasie nu primea mâncare, îndestulându-se numai cu Preacuratele Taine. Ziua mergea cu ucenicii la ascultare, iar noaptea făcea priveghere și săvârșea Sfânta Liturghie. Atunci când era cu ucenicii la adunat fân în poiana mănăstirii și fiind foarte cald, tuturor le era sete, Cuviosul Ghelasie a căzut la rugăciune și îndată a aflat un izvor cu apă. Acest izvor de apă rece se vede până în zilele noastre și se cheamă Izvorul Cuviosului Ghelasie. În anul 1978 s-a descoperit în biserica mănăstirii o inscripție de mare însemnătate pentru Biserica și poporul român, și care consemnează numele „Arhiepiscopului Ghelasie”, al zugravului „Mihul de la Crișul Alb”, precum și anul 1337. Acest Arhiepiscop al Transilvaniei, primul atestat cu numele, este Ghelasie pe care poporul îl cinstește ca sfânt.

Așadar, viața Sfântului Ghelasie de la Râmpeț este un exemplu pentru toți și ne face să fim, încă o dată, mândri că suntem români și buni creștini! ❖

Laura Trevisan

24 IUNIE - ZIUA INTERNAȚIONALĂ A IEI ROMÂNEȘTI

„Costumul tradițional este un adevărat templu la purtător, o imago mundi care conține o sumă de simboluri, hierofanii, revelări ale sacralului care îi dau o poveste și ne dau în același timp nouă o identitate culturală unică, inimitabilă”.

„**A**sta este adevăratul brand românesc, templul la purtător - costumul popular tradițional, în care românul a știut să-și etaleze de-a lungul vremii valorile, în momentele-cheie ale existenței sale. Atunci avea și textele explicative, textele de folclor literar, care rezonau cu desenele, cu hieroglifile de pe costume. Căci pe costum este scris același lucru - iată o viziune teologică deja! - anume că omul poate accepta lumea nevăzută pornind de la simbolurile din lumea văzută și astfel să-și taie un drum înspre Dumnezeu. Un costum nefalsificat trebuie să conțină o narațiune cosmologică, e o minirecapitulare a cosmosului. Și este mai ușor să înțelegi, dacă te ajuți de textul unei colinde, care capătă astfel, alăturată simbolurilor de pe costum, un înțeles aparte: Iată vin colindători/ Printr-înșii și Dumnezeu/ Îmbrăcați într-un veșmânt/ Lung din cer până-n pământ/ Scris e-n spate, scris e-n piept/ Scris e-n șale, scris în poale/ De-amândouă părțile scris câmpul cu florile/ Iar prejurul poalelor scrisă-i marea turbure/ Pe-ai săi umerei scriși sunt doi luceferi/ Pe umărul de-a dreapta scrise-s Soarele și Luna/ Pe umărul de-a stânga închipuită-i lumea.” (Prof. Ioan Sorin Apan - fizician, teolog ortodox, pictor de biserici)

Am ales aceste cuvinte postate pe Facebook-ul „La Blouse Roumaine” pentru a începe acest articol dedicat Zilei Internaționale a Iei românești. Pentru că, de fapt, de aici, de pe acest facebook a pornit în 2013 inițiativa de a sărbători Ia românească, poate piesa de rezistență a

costumului popular, printr-o zi - 24 iunie - dedicată evenimentelor internaționale de promovare a Iei. Comunități românești din diasporă, muzee și centre culturale, au dedicat chiar și perioade de o săptămână pentru a cunoaște valorile autentice ale costumului popular românesc. O simplă inițiativă de a purta în 24 iunie o ie și a posta pe net o fotografie cu ea a fost îmbrățișată de sute de comunități, organizații, asociații, instituții culturale. A devenit astfel un mijloc de promovare a

imaginii României în lume.

La 2 ani de la prima sărbătorire internațională a Iei românești, parlamentul României a promulgat o lege prin care se instituie Ziua Națională a Portului Tradițional din România în a doua duminică din luna mai. În mod oficial, autoritățile, școala, muzeele, centrele culturale, radioul și televiziunea, Institutul Cultural Român și Departamentul politici pentru relația cu românii de pretutindeni pot susține financiar și logistic realizarea unor programe și proiecte culturale cu ocazia organizării și desfășurării Zilei Naționale a Portului Tradițional din România.

Portul popular reprezintă una dintre cele mai importante forme de cultură ale unui popor, pe baza lui realizându-se numeroase cercetări: geneza istorică și etapele principale de evoluție, formele contemporane și aria de răspândire, originalitatea sa în raport cu portul altor popoare, contribuția lui în procesul de geneză al unui popor. De aceea este important să-l cunoaștem și să-i descifrăm semnificația socială, culturală și chiar religioasă. Să-i cunoaștem vechimea, originile, evoluția. Și dacă nu avem timp și posibilitatea să facem aceasta, cel puțin să-l purtăm și să-l facem cunoscut astfel celorlalți. ❖

ANUNȚ

Din 1 septembrie 2018, se deschide grădinița Șerban Vodă a bisericii noastre. Toți cei care doresc să-și aducă copiii la noi, îi așteptăm să se înscrie. Este o grădiniță care funcționează ca și biserica într-un mod public-privat și ne străduim să asigurăm copiilor condițiile cele mai bune.

ANUNȚ

Începând de astăzi, comunitatea noastră se preocupă pentru a împodobi biserica cu covoare. În acest sens toți cei care doresc să participe la această lucrare, o pot face așa cum de fiecare dată au făcut-o. Noi mulțumim celor care au fost și sunt alături de noi, arătând prin aceasta iubirea lor față de buna cuviință a casei lui Dumnezeu.

SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Învățători ai credinței, pocăinței și misiunii Bisericii în lume

La 29 iunie, creștinii îi prăznuiesc pe unii dintre sfinții cei mai mari, mai cunoscuți și mai venerați: Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Amândoi au propovăduit Evanghelia cu mult zel, amândoi au sfârșit prin moarte martirică. Viața și activitatea lor misionară, minunile săvârșite de ei, sunt descrise în parte în Noul Testament în Faptele Apostolilor.

Sfântul Apostol Petru

Era originar din Bethsaida, în apropierea Lacului Ghenizaret. Prima chemare la apostolat i s-a făcut în Betania, atunci când fratele său, Andrei, cel dintâi chemat, l-a prezentat Mântuitorului. Petru l-a întâlnit pe Mântuitorul mai întâi pe valea Iordanului, mai apoi și în Galileea, când a avut loc chemarea lui finală la apostolat, la pescuirea minunată.

Se numea de fapt Simon, dar la primirea sa ca apostol i se dă numele de Chifa, adică Petru (piatră) în aramaică. Ca și fratele său, a fost pescar. Petru era căsătorit și locuia la Capernaum, la soacra sa.

În timpul activității de pe pământ a Mântuitorului, Sfântul Petru a fost de față în toate ocaziile, chiar și atunci când doar câțiva aveau privilegiul să ia parte. De multe ori este purtătorul de cuvânt al celorlalți ucenici. Sfântul Petru afirma cu tărie că Hristos este Mesia cel așteptat, dar Sfântul s-a arătat și nestatornic în credința sa în Hristos, când afirmându-L, când negându-L sau chiar lepădându-se de El.

După Învierea Domnului, Sfântul Petru va alerga printre primii ucenici la mormântul Său, după mironosițe. După Înălțarea la Cer va fi conducătorul apostolilor, va vorbi la Pogorârea Duhului Sfânt; și va fi unul din cei dintâi apostoli care săvârșesc o minune în numele lui Iisus, dar și multe alte minuni; îl va primi pe Cornelius în Biserică, acesta fiind primul gest de deschidere a creștinismului către neamuri; se va face remarcat la sinodul apostolilor de la Ierusalim.

Știm că a propovăduit la Ierusalim, în Iudeea, în Samaria, în Asia Mică, până în Babilon. Cetatea Antiohiei și împrejurimile l-ar fi avut 20 de ani episcop înainte de a ajunge la Roma, în timpul celei de a doua captivități a Sfântului Apostol Pavel. Sfârșitul său a fost la Roma, prin moarte martirică, alături de Sfântul Pavel, în timpul persecuției lui Nero.

De la Sfântul Petru ni s-au păstrat opt cuvântări în Faptele Apostolilor și două epistole.

Sfântul Apostol Pavel, Apostolul neamurilor

S-a născut în Tarsul Ciliciei, într-o familie de evrei descendentă din tribul lui Beniamin, primind numele de Saul. Crescut și educat în tradiția fariseică, se pare la Ierusalim, și-a desăvârșit educația sub îndrumarea vestitului rabin Gamaliel.

A avut avantajul de a aparține diasporei evreiești, fiind bun cunoscător al limbii, culturii și civilizației grecești. Se știe că deținea și cetățenia romană. Saul devine persecutor al creștinilor, văzând în aceștia dușmanii de moarte ai iudaismului. A fost martor la martiriul Sfântului Ștefan, căci Scriptura ne spune că păzea hainele celor care îl loveau cu pietre.

Faptele Apostolilor ne dau amănunte despre persecuția împotriva creștinilor pe care chiar el o conduce. În drum spre Damasc, unde se ducea pentru a-i aresta pe creștinii de aici și a-i aduce la judecată în Ierusalim, Saul trăiește un moment de revelație, căci Hristos i se arată în lumină, făcându-l să înțeleagă că îi persecută nu numai pe creștini, ci chiar pe El Însuși, căci Biserica este Trupul mistic al lui Hristos. Din aprig prigonitor al creștinilor, Saul devine cel mai mare și înflăcărat propovăduitor al Evangheliei lui Hristos.

Timp de câteva zile după întâlnirea lui cu Hristos, Saul nu a mai văzut. Ajuns în Damasc este botezat de Anania, iar apoi ia drumul Arabiei, unde timp de trei ani se pregătește prin rugăciune și meditație

pentru noua sa chemare, dedicându-se cunoașterii lui Hristos. Întors la Damasc, își începe propovăduirea, afirmând răspicat că Iisus este Fiul lui Dumnezeu. Stârnește însă mânia evreilor din Damasc, iar aceștia complotază împotriva lui. Sfântul Pavel scapă, părăsind în taină cetatea și îndreptându-se spre Ierusalim, unde predică

Evanghelia neevreilor. Va fi obligat să părăsească și Ierusalimul, cu destinația Cezareea, apoi Siria și în cele din urmă Cilicia. După ce împreună cu Barnaba ajută la lucrarea de convertire din Antiohia, pe la anul 44 cei doi apostoli revin la Ierusalim cu ajutoare pentru creștini. Între anii 47-49 d.Hr. Sfântul Pavel pleacă în prima sa călătorie misionară, împreună cu Barnaba și Ioan Marcu, nepotul acestuia.

După participarea la sinodul de la Ierusalim, Sfântul Pavel pornește în cea de a doua călătorie misionară, (50-52 d. Hr.), și cea de a treia (53-58 d.Hr.). Sfântul Pavel și-a găsit sfârșitul la Roma, martirizat prin decapitare în timpul lui Nero.

Sfântul Pavel rămâne una din cele mai de seamă și mai puternice personalități din istoria Bisericii creștine, căci viața sa, profund marcată de arătarea Mântuitorului pe drumul Damascului, dar și activitatea și învățătura propovăduită de el, dezvăluie absoluta sa credințioasă față de Hristos și Biserica Sa. Gândirea sa teologică izvorăște din experiență și trăire, căci Sfântul Pavel ni se descoperă ca un trăitor mistic ce a pătruns realitatea tainică a tuturor lucrurilor în Hristos. Sfântul Apostol Pavel rămâne fără egal între propovăduitorii învățaturii creștine, vorbindu-ne despre înnoirea omului în Hristos, el însuși fiind exemplul acestei reînnoiri. Ni s-au păstrat în Noul Testament paisprezece dintre epistolele pauline. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 24 IUNIE - 1 IULIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 24 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a după Rusalii (Vindecarea slugii sutașului) (†) Nașterea Sf. Proroc Ioan Botezătorul) - Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 27 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Joi 28 iunie	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Vineri 29 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie - (†) Sf. Ap. Petru și Pavel Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 30 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ³⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 1 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a după Rusalii (Vindecarea celor doi demonizați din Ținutul Gadarei) - Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI